रान्तसाः क्रूररूपियाः। इरन्ति रसमनस्य पिगाचाञ्च मग्ड् चेन वियक्तितम् का ॰ ख०। नोत्सक्ते भाजनं कत्वा नो पासी चैव कर्षटे। नासने न च प्रव्यायां भुद्धीत न मला-र्दितः" का॰ ख॰"। "नारिके छोदकं कां खेताचपाते गुड़-स्तया। सराहत्त्य भवेदेतत् ताचे गव्यं ष्टतं विनेति च्या०त० पुरा०। 'वर्जनीयं सदा साघे मूलकं महिरासम-मिति' ब॰ ७०। सदा विग्रीरिति विधानपा॰ पाठः। "वदृष्णचोदुम्बरनोपद्धिस्यमात्त्रज्ञङ्गानि न भच्चयेत्" चारी० दिधियः कपित्यः। कालान्तरेऽपि द्रव्यान्तर निवेधः "आसिषं चुक्रणाकञ्च योभुद्धो च रवेहिने सप्रजना भवेत् कष्ठी दरिद्रचोपजायते । स्त्रीतैलमां सर्भोगी पर्वस्वेतेषु वैषुमान्। विश्मूलभोजनं नाम नरकं प्रति-पद्यते' वि० ५० । स्त्रच तिचिविशेषे द्रव्यविशेषाभच्यता-माच महती "तियाग्डे पार्थहानिः स्रात् ष्टहत्यां न सारेबरिस्। बक्तमानः पटोचे स्थात् धनहानिस्तु मूलके। कबद्भी जायते विजु तिर्थाकग्योनिय निम्दके। ताले श्ररीरनाशः खाद्वारिकेवे च मूर्खता। त्रम्बी गोमांसत्तत्वा स्यात् कलम्बी गोवधात्मिका। धिम्बी पापकरी प्रोक्ता पूर्तिका ब्रह्मघातिका । वात्तांकौ सुतन्तानिः स्थाबिररोगी च माषती । महापापकरं मांसं प्रतिपदादिषु वर्जयेत्" षट् ति । तत सप्तस्यामेव ताचनिषेधादन्यत भच्च प्राप्तम् । अतः 'तालं खेताञ्च वार्त्ताकों न खादेहैं व्यवी नरः'। इत्य-नेन तालमपि स्रेतं निषिदं साइचया भ स्रोतातुष्ठक्रात्। 'अवाव् वर्त्तु बाकारां वार्ताकी कन्द्र विभास्" ति०त० पु॰ यद्पि 'कुसुमा नालिकाशाकं वन्ताकं प्रतिकान्तथा। भन्तयम् पतितम्त् खादपि वेदान्तगोदिजः रख्यामना मामान्यतोऽभिन्तिम् । तद्पि चेतदनाकपरम् । तत नालिकाचे तक्तलस्ती । पूर्तिका द्वादय्यामधिकदोषाय न्यूट्विषयिकावा इति ति०त०रघु०।

क्या गर्डं व्यक्ति कार्न देववर्णं वर्न्धं कितवाम् तथा प्रतेषं दे चामलकं अदिवं प्रवस्ता प्रशिषं क्ष्र कपालान्त्रकम् १०। ११ निष्पावास्त्र १२ मस्तिकाफलस्यो १३ दन्ताक संज्ञं १८ मधु द्यंतं १५ स्त्रीगमनं क्रमात् प्रतिपदादिष्येवमा- कोष्ट्रग । नि॰सि॰सि॰दीपि॰। यीषं नारिकेलम् कपालं स्वलाम्, क्ष्र क्ष्र पटोलम् । '११ क्या गर्डं २ दक्ती १ स्तर अस्त्र प्रमणं दे फलम्। अधानी प्र थिरः क्ष्र क्षर क्ष्र क

चि॰ मूपालः । नर्खं शिम्बी चर्म मस्त्रिका । "ङक्कि-"उच्चिष्टमग्ररोरभोज्य' ष्ट्यानमात्र**साभन्त**ा क्रिप्ट सिक्ट पहरा द्वारे याता । युक्ः पिलादिः। 'पित-च्चेंडस च भातन चिष्टं भोज्यम्', चाप० मातापिहभ्यां यंभुतां श्रेषं वा ब्रह्मचारियाः विष्यु । स्तर्राच्छिष्टन्तु यो भुङ्गे यो भुङ्गित्यक्तभाजने एवं वैवस्ततः प्राष्ट्र भुक्ता चान्द्रायणं चरेत्" चतुक्विषमतम्। "नाग्नीयात् भार्व्यया सार्द्धं नाश्चीयादुत्कटासने'' मरुना स्ट्रिया सङ् भोजननिषेधिति अध्वनि ब्राह्मस्या स्त्रिया सह भो क्तुं-थकाते। "ब्राह्मग्या हितया सार्द्धं कचिद्भु झीत चाध्वनि । अधीवर्णिस्त्या सार्द्धं भुक्ता चान्द्रायणं चरेत्" ब ० पु ० । एतदिषय एव "ब्राह्मग्या वा सङ्गाम्रोयादुच्चिष्ट न कथञ्चन । न तत दोषं मन्यने" खिक्तराः। विद्वाचाद्य चिरुखाभ-व्यता। 'विड़ाबकाकाद्युक्ति हं जग्धा वनः बस्य च। केयकीटापत्रञ्ज पिवेत् ब्रह्मसुबर्च लाम्' मतः। "दूषितं वेगकीटैस मार्जारेम् पिकैसाया। मज्जिकामयकसैव तिरात्रेख विग्रुध्यति । श्वकाकगोभिक्चित्रप्टमच्चाते तु द्नित्रयम्" मतुः चात्रापवादः। "देवद्रोख्यां विवाद्येषु यज्ञेषु प्रकतेषु च काकैः श्वभित्र संस्मृष्टमदं तद्म विवञ्जेयेत्। तकालमद्म-मज्ज्य शेषं संस्तारमर्इति यसः । संस्तारच "धनानां प्रोचिषाच्छुद्धिः द्रवाणामपि तापनात्। संस्वर्शन्तु भवे-च्छुं दिरपां प्राइष्ट्रं तस्य च कागस्य सखसंस्पृष्टं श्रुचि चैव हि तद्भवेद्" यमः । "पचिश्वापद्जग्धस रसस्यादस भूयसः। संस्कारर हितसापि भोजने पादक च्यूमम्" विष्णुः । ज्ञत्-सितन्त्रद्रादिपङ्किभोजननिषेधास्त्राञ्चनात्रसामन्द्रता"यस्त पङ्किषु भुङ्गीत कुत्सितानां विश्रेषतः ऋहोरात्नोषितः स्नात्ना पञ्चगव्येन ग्रुध्यित" खङ्गिः। "खपाङ्क्रीयवाञ्चणोपनेशने-न कुलिसतासः। जलादिना पङ्गिभेदनमन्तरेखे साचारः प्रा॰वि॰। "ब्राह्मणः चित्रयपङ्ग्रास्यपविष्यासंस्रु यत् वदा भृद्भेतदा नज्ञमाचरेत् । वैष्यपङ्क्यामेकरालं म्यूट्रपङ्क्यां लग्रह माचरेत्" विष्णुः। अनिन्दितपङ्गिष्वपि सहभोजने एकस्यो-स्थाने तदबस्थामचत्रता ''एकपङ्क्षत्रपविद्यानां विप्राणां सह-भोजने । यद्ये कोऽपि त्यजेत् पात्रं घेषसद्धं न भोजयेत् । मोहात् भुङ्को त यः पङ्क्यासिक्करं सहभोजने । प्राय-स्वितं चरेहिमः क्षकं सानापनं तदां शङ्घः। नालविशेषे द्व्यमात्रस अभन्तरता। "स्टर्य पहेतु नासीयात् पृच्ने यामवत्रष्टयस् । चन्द्रयहे त यामांस्तीन् वाखवृद्धात् रेर्विना' वद्व गौ । 'च इषं त भवेदिन्दोः प्रथमादि यामतः भुन्नी-